

Jeg skal ikke komme ind paa Begivenhederne i denne Vinter, skal ikke komme ind paa at omtale, om det havde været rigtigere, om man var blevet staaende ved Partiernes oprindelige Beslutning, at lade Grundlovssagen hvile, indtil fredeligere Forhold var indtraadt i Europa, fremfor som nu at vedtage den og først senere lade den træde i Kraft. Resultatet var neppe blevet stort forskelligt.

Man vil forstaa, at det ikke er med uskrømtet Glæde, at jeg ser Forfatningen af 1866 forsvinde, en Forfatning, der, som alt menneskeligt, havde sine gode Sider og sine svage Sider, men en Forfatning, under hvilken jeg har arbejdet i 35 Aar, og en Forfatning, til hvilken jeg følte mig knyttet ved Traditionens Baand. Mine Meningsfæller og jeg har bidraget vort til, at Beviset blev ført for, at ogsaa under den gamle Forfatning kunde der regeres normalt, ogsaa under den gamle Forfatning kunde der opnaas Forstaaelse mellem Landsting og Folketing om store, vigtige Sager. Men hvad mine Meningsfæller og jeg ikke har naaet under den gamle Forfatning, var det, som var vort Hovedformaal ved vor Tilblivelse, at danne et kraftigt Parti, som kunde rumme alle Landets konservative Elementer. Dette maa være forbeholdt Fremtiden, og den nye Grundlov skaber Muligheder derfor. Men for at dette skal ske, maa megen gammel Strid glemmes, mange gamle Slagord lægges til Side. Nye Mænd vil være nødvendige til Gennemførelsen heraf, Mænd, som er uuhildede af Fortidens Kampe og besjælede af den Tanke, at Dannelsen af et konservativt stort Parti ikke alene betyder, at man skal værne, hvad man til hver enkelt Tid betragter som konservative Interesser, men betyder, at der skal skabes i Landet den Stabilitet, som er nødvendig for en sund Udvikling.

Det er da mit Haab, at der i den nye Rigsdag, der kommer, maa findes Folk, der magter denne Opgave. Hvis det sker, tror jeg heller ikke, at man fra konservativ Side kan andet end se med Fortrøstning paa vor nye Grundlov.

Harald Jensen: Et halvt Aarhundredes ofte bitre Forfatningskampe er afsluttede i disse Dage. Under denne Kamp er der fra stedse større og større Dele af Befolkningen krævet, at den privilegerede Valgret skulde fjernes, fordi man i større og større Kredse blev klar over, at den lagde en kold og haard Haand paa vor Udvikling. Nu er det sket. Nu staar vi

ved Maalet, just det Maal, som giver alle lige politisk Ret i vort Land, Kvinde som Mand, rig som fattig. Jeg har været med i denne Forfatningskamp siden min Ungdom, og jeg er glad ved, at det er forundt mig at opleve Resultatet. Jeg hilser dette Resultat med Glæde, fordi det skaber Fri-gørelse og dermed Udvikling for store Dele af vort Lands Befolkning, som hidtil har været umyndiggjort i politisk Henseende. Paa mit Partis Vegne skal jeg bringe en Tak til alle, der har medvirket til at naa dette Resultat, og jeg vil udtale Ønsket om, at den Frihed, som Folket nu har vundet, maa blive til Lykke og Velsignelse for det gennem Tiderne. Jeg vil ganske slutte mig til den Udtalelse, som fremkom fra det ærede 1ste Medlem for 6te Kred (J. Pedersen), og ønske, at de Rettigheder, som den nye Grundlov indeholder, aldrig maa blive brugt i Særinteressernes Tjeneste, men at man altid ved Brugen af Grundloven maa have hele Folkets, Landets, Samfundets Tarv for Øje. Med disse faa Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Grundlovsforslaget.

Niels Rasmussen: Det Valg, hvoraf nærværende Landsting er fremgaaet, har jo medført, at den partimæssige Sammensætning af Tinget er den samme som den, der fandtes i det afgaaede Landsting, ligesom det, med Undtagelse af to nye Medlemmer, er de samme Personer, der indehaver Landstingsmandaterne nu, som i forrige Rigsdagssamling. Det kan derfor anses for rimeligt, at den Afstemning, her skal foregaa, vil give samme eller lignende Resultat som den, der fandt Sted i sidste Rigsdagssamling. I hvert Fald vil vi, som stemte imod Grundlovsforslaget, da det sidst forelaa til Afstemning her i Tinget, fastholde det den Gang indtagne Standpunkt og atter stemme imod Lovforslaget. Vi gør det med samme Motivering som forhen og med dyb Beklagelse af, at vi med vor talmæssige Styrke ikke formaar at hindre Vedtagelsen af en Grundlov, som efter vor Overbevisning skaber Betingelser for, at det danske Folk føres ud i skæbnesvangre politiske og økonomiske Forhold. Jeg skal med disse faa Ord anbefale mine ærede Meningsfæller atter at stemme imod Grundlovsforslaget.

Richelieu: Den Gang Forslaget til den nye Grundlov var til første Behandling her i Tinget, havde jeg ikke den Ære at være Medlem af dette høje Ting, og da alle de andre ærede Medlemmer af Tinget den